

φλέδες του τὸ αἷμα ἐνὸς ἀρνίου καὶ γιαιτρεύεται. Ἄπο κείνη τῇ στιγμή ὀνειρεύεται ἀδιάκοπα νὰ ξαναδεῖ τ' ἀρνὶ πού τοῦ χρωστᾷ τὴν ὑπαρξή του. Στὸ τέλος τὸ ξαναβρίσκει μὲ τὸ σκῆμα μιᾶς γυναίκας. Καὶ τὴν ἀγαπᾷ. Δὲν εἶναι ἀναπόφευγο πού τὴν ἀγαπᾷ;

— Χωρὶς ἀμφιβολία. Μονάχα πούναι πολὺ, παραπολὺ σπάνιο νὰ βρεθῆ μιὰ γυναίκα πού νᾶναι ἀρνί.

— Καὶ μολαταῦτα αὐτὸ συδαίνει, αὐτὸ συδαίνει.

Ἡ συνομιλία ξεψύχῃσε μ' ἓνα χαμόγελο πού ἐναρμονίστηκε μὲ τὸν καθάριο ἀπονύχτερο οὐρανὸ καὶ μὲ τὸ fjord πού ἀντιφέγγιζε, ἀτόμακρο καὶ χλωμό.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΤΟ «ΜΠΟΥΣΤΑΝ» ΤΟΥ ΣΑΛΛΗ

Η ΣΙΩΠΗ

Ὁ Τακὰς φανέρωσε ἓνα μυστικὸ στοὺς σωματοφυλάκους του, μὰ τοὺς σύστησε νὰ μὴν τὸ μπιστευτοῦνε σὲ κανένα. Τὸ μυστικὸ ἴσως αὐτὸ πού ἔκανε ἓνα χρόνον ὀλίγερο νᾶνέβη ἀπὸ τὴν καρδίᾳ στὰ χεῖλια του, δὲ χρειάστηκε, μὰ καὶ βγήκε ὄξω, παρὰ μιὰ μονάχα μέρα γιὰ νὰ μαθευτῇ ὡς τὰ πέρατα τῆς πολιτείας.

Ἀναμμένος ἀπὸ τὸ θυμὸ ὁ Τακὰς, διάταξε τὸ δῆμιον νὰ σφάξῃ τοὺς ἐνόχους. Μὰ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς εἶπε τότε στὸ μονάχη :

— Σὺ μονάχα ἔχεις τὴν εὐτύχη γιὰ τὸ ἁμάρτημά μας. Δώσε μας, λοιπόν, χάρη. Ἀφοῦ δὲν μπόρεσες νὰ σταματήσῃς τὸ νερὸ στὴν πηγὴ του, πῶς θὰ μπορέσῃς νὰ τὸ γυρίσῃς πίσω τώρα πού πλημμύρισε τὸν κάμπο; Βάλε ἓνα φύλακα νὰ σοῦ φυλάξῃ τὰ διαμαντικά σου, μὰ γίνου μόνος φύλακας τοῦ μυστικοῦ σου.

Εἶσαι ὁ ἐξουσιαστής καὶ ὁ βασιλεὺς ἐνὸς λόγου πού ἀκόμα δὲν ἐπρόφερες, μὰ μιὰ φορὰ καὶ βγήκε ἀπὸ τὸ στόμα σου, τότε εἶσαι πῶς ὁ σκλάβος του.

«Ὅταν ὁ διάβολος κατορθώσῃ καὶ βγῇ ἀπ' τὴ φυλακὴ σου, οὔτε διαταγὴ οὔτε παρακάλιο μπορεῖ νὰ τὸν καταφέρῃ νὰ ξαναἴκη μέσα.

«Κ' ἓνα μικρὸ παιδίκι μπορεῖ νὰ λύσῃ τὰ σκοινιά ἐνὸς ἀτίθασου ἀλόγου, μὰ ἐκατὸ ἀθλιεὺς δὲ θὰ μπόρῃσῃ νὰ τὸ ξαναδέσουν ὕστερα.»

(Ἀπὸ τὸ Ἀραβικὸ)

Κ. ΤΡΙΚΟΓΛΙΑΝΣ

— Στὸ ἐρχόμενο φύλλο θὰ δημοσιέψουμε **Τὸ Πέρασμα**, ἀνέκδοτο διήγημα τοῦ Κώστα Παρορῆτη.

— Διορίστηκε **ἐπιτέλους !!!** ἡ ἔργα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ Φύλητας. Ὅση ἡ χαρὰ μας γιὰ τὸ διορισμὸ του, τόση καὶ ἡ λύπη μας πού χάνουμε τὴν ἀνοιχτόκαρδη συντροφιά του καὶ χρεοῦνται ἔτσι τὰ **Σαββατόβραδα** τοῦ Νουμά, πού τὰ ὁμόρφαινε μὲ τὴ γλεντζέδικη καὶ σοφὴ του κουβέντα.

«ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ»,

Εἶναι ὁ τίτλος τοῦ καινούριου φιλολογικοῦ περιοδικοῦ πού βγήκε σήμερα. Ἐκδότες του καὶ συντάχτες του οἱ κ.κ. Σπύρος Ἀλιμπέρτης, Γιάννης Ἀποστολάκης, Γεώργιος Πολίτης. Τρία ὀνόματα πού κάτι σημαίνουν—θὰ λέγαμε καὶ τρεῖς χαραχτήρες, μὰ αὐτὸ ἀφίνομε νὰ φανεῖ μοναχὸ του. Καὶ θὰ φανεῖ.

Μὲ τὸ περιοδικὸ αὐτὸ μπορεῖ νᾶρθοῦμε σὲ σύγκρουση αὔριο—δὲν ξέρομε— μὰ αὐτὸ δὲ σημαίνει τίποτα. Τὸ σημαντικὸ εἶναι, πῶς ἀποχτοῦν πιά τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἓνα ὄργανο τίμιο, καλοσυνεῖδητο, θαρραλέο καὶ, τὸ σπουδαιότερο, ἀνεξάρτητο ἀπὸ κάθε ὑλικὴ ὑποχρέωση. Τὸ τελευταῖο πρέπει πολὺ νὰ λογαριαστέι στὸ ἐνεργητικὸ του, γιατί αὐτὸ θὰν τοῦ δώσει τὴ δύναμη καὶ τὴ λευτεριά νὰ βροντοφωνάζει τὴν Ἀλήθειαν.

Τ.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΣ

Φίλε Νουμά,

Σὲ κάθε ἀναμπαι ποῦλα βγαίνουν στὸν ἥλιο τῆνιθικα καθαρευουσιάνικα μέσα, καθὼς τὰ σαλιγκάρια ὕστερ' ἀπὸ τὴ βροχὴ. Ἔτσι καὶ τώρα, στὴν πολιτικὴ μας ἀναμπαικοῦλα, βρήκανε οἱ καθαρευουσιάνιοι τὴν εὐκαιρία νὰ ρήξουν τὸ σιχαμερὸ τους φαμίλια κατὰ τοῦ κ. Γληνοῦ καὶ νὰν τὸν παρουσιάσουν σὲ μιὰ δυὸ φημερίδες γιὰ ὕβριστὴ τοῦ Βασιλεῖα μας καὶ γιὰ μαλλιαρό.

Οὔτε τὸ ἓνα οὔτε τὸ ἄλλο μπορεῖ νᾶναι ἀληθινὸ. Ὅσοι ξέρον καλὰ τὸν κ. Γληνὸ—καὶ γὼ ἔχω τὴν τιμὴ νὰ εἶμαι ἓνας ἀπ' αὐτοὺς—μποροῦνε νὰν τὸ βεβαιώσουν, βάζοντας καὶ τὰ δυὸ τους τὰ χεῖρια πᾶνον στὸ Βαγγέλιο, πῶς ὁ κ. Γληνὸς μπορεῖ νᾶχει ὅλες τὶς ἀναρχικὰς ιδέες τοῦ κόσμου μέσα του, μὰ δὲν εἶναι ἀπὸ κείνους πού τὶς ἐξωτερικεύουν, ὅχι ἀπὸ ἀναντρεία οὔτε ἀπὸ ἀριβισμό, μὰ ἀπὸ τὴ βαθειὰ συναίσθησι πού ἔχει τῆς θέσης του καὶ τῆς ἀποστολῆς του.

(Οὔτε λοιπὸν ἀντιβασιλικὸς, οὔτε Βενιζελικὸς, οὔτε μαλλιαρὸς, οὔτε τίποτ' ἀπ' αὐτὰ κ' ἀπ' ἄλλα τέτια μπορεῖ νᾶναι ὁ κ. Γληνός. Εἶναι ἀπλούστατα ἓνας σοβαρὸς ἐπιστήμονας πού κατέχει ἀξιώματα μιὰ σημαντικὴ θέσι πού τοῦ μπιστεύτηκε ἡ Πολιτεία καὶ φροντίζει νὰ κάνει καλοσυνεῖδητα τὴ δουλειά του καὶ τὶς δουλειές του, δίχως νὰ ἐνοχλεῖ κανέναν, ἐξὸν ἐκείνους πού ζηλεύουνε τὴ θέσι του καὶ κοιτάνε μὲ κάθε τρόπο νὰν τοῦ τὴν πάρουν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Γληνός καὶ ντροπὴ στοὺς συκοφάντες του.

Δικός σου

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ

— Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Γ. Φέξη τύπωσε τὸ **Ρόμμεροχολμ** τοῦ Ἰψεν, μεταφρασμένον ἀπὸ τὸν κ. Ι. Ζερβό. Τὸ βιβλίον πουλιέται δυὸ δραχμῆς.